

பிரார்த்தனை என்பது இன்று உலகில் மக்கள் சமீகம் எல்லோரிடத்திலும் - அதாவது கடவுளால் மக்கள் நடத்தப்படுகிறார்கள் என்று நம்பும் எல்லோரிடத்திலும் இருந்து வருகிறது. இது எல்லா நாடுகளிலும் எல்லா மதக்காரர்களிடத்திலும் இருந்து வருகிறது. பிரார்த்தனை என்பதற்கு ஜபம், தபம், வணக்கம், பிச்சை, தொழுகை முதலிய காரியங்களும், பெயர்களும் சொல்லப்படுவதுண்டு. இவை எல்லாம் கடவுளை வணங்கித் தங்களாக நன்மை அளிக்கவண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வதேயாகும்.

தனக்கு வண்டியவற்றை எல்லாம் - அதாவது இம்மையில் - இவ்வுலகில் புத்தி, செல்வம், சுகம் இன்பம், ஆயுள், கீர்த்தி முதலியவைகளும்; மறுமையில் - மலேலோகத்தில் பாவமன்னிப்பு, மோட்சம், நல்ல ஜென்மம் முதலியவைகளும் கிடைக்கவண்டும் என்கின்ற ஆசையே பிரார்த்தனையின் முக்கிய நோக்கமாக இருந்து வருகிறது.

இந்தப் பிரார்த்தனையின் அஸ்திவாரம், உலகத்தைப் படத்துக் காத்துவரும் கடவுள் ஒருவர் இருக்கிறார் என்பதும்; அவர் சர்வ வல்லமையும், சர்வ வியாபகமும், சர்வமும் அறிவும் ஞானமும் உடையவர் என்பதும், அப்படிப்பட்ட அக் கடவுளை வணங்குவதால் ஒருவனுக்கு வண்டிய சகல காரியங்களிலும் சித்திபெறலாம் என்பதுமானவைகள் தாம் பிரார்த்தனைக் காரர்களின் கருத்தாயிருக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட பிரார்த்தனைக்கு அக் கடவுளை வணங்குவது, தோத்திரம் செய்வது, புகழ்வது, பஜனை செய்வது முதலிய காரியங்கள் ஒருபுறமிருக்க, பொருள்களைக் கொண்டும் கடவுளைத் திருப்தி செய்து அவற்றால் பயன்பெறலாம் என்பதும் இந்தப் பிரார்த்தனையில் சேர்ந்ததாகும்.

அதாவது, கடவுளுக்கு இன்ன இன்னது செய்வதாக நேர்ந்துகொள்வது, ஜீவப் பலி கொடுப்பது, கோவில் கட்டுவது, உற்சவம் செய்வது முதலிய காரியங்கள் செய்யப் படுவனவாகும். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட பிரார்த்தனை என்பதற்கு வறோவார்த்தையில் ஒரு மாறுபெயர் சொல்லவண்டிமானால் 'பரோசை' என்றதான் சொல்லவண்டும். பரோசை என்றால் தகுதிக்குமலே விரும்புவது, வலே செய்யாமல் கபலி பெறுவது என்பதே ஆகும்.

படித்துப் 'பாஸ்' செய்யவண்டியவன் பிரார்த்தனையில் பாஸ் செய்வது என்றால்; பணம் வண்டியவன் பிரார்த்தனையில் பணம் சம்பாதிக்க வண்டும்மென்றால்; மோட்சத்துக்குப் போகவண்டும் என்கின்றவன் பிரார்த்தனையில் மோட்சத்துக்குப் போக வண்டும் என்றால் இவைகளெல்லாம் பரோசை என்று சொல்லுவதோடு, வலே செய்யாமல் கபலி கேட்கும் பெரும் சோம்பேறித்தனமும் மோசடியும் ஆகும் என்று சொல்லுவதுதான் மிகப் பொருத்தமாகும்.

பரோசையும், சோம்பேறித்தனமும், ஏமாற்றும் தன்மையும் இல்லாவிட்டால் பிரார்த்தனைக்கு இடமே இல்லை.

மற்றும், முன்குறிப்பிட்ட தேவைகளுக்காகப் பிரார்த்தனை செய்வதும், பிரார்த்தனையில் அவைகளை அடையப் பார்ப்பதும், முன்குறிப்பிட்ட சர்வ வல்லமை, சர்வ வியாபகம் உள்ள கடவுளைச் சூத்தமுட்டாள் என்று கருதி அவனை ஏமாற்றச் செய்யும் சமீகச் சி என்று கபட்ச சொல்லியாக வண்டியிருக்கிறது. எந்த மனிதனும் தகுதியினால் எதையும் அடையலாம். அதற்கு வண்டிய காரியங்கள் செய்து தகுதியாகக் கிடைக்கொண்டு பலனடைய எதிர் பாராமல் - காரியத்தைச் செய்யாது பிரார்த்தனையில் பலன் அனுபவிக்க வண்டும் என்று கருதினால், கடவுள் வலே

2 / 3

Written by

Saturday, 16 August 2008 13:43 -

பலன் கொடுக்கத் 'தீ ர்ப்பு நாளும்', 'எமதர்ம ராஜாவும்' இருந்தே இருக்கிறார்கள். மத்தியில் பிரார்த்தனை, பிசனடை என்பவை - மறே கண்ட இரண்டையும் ஏமாற்றவா அல்லது கர்வமும், புரோகிதனும் பிழைக்கவா என்பது யோசித்தால் விளங்காமல் போகாது.

பிரார்த்தனையில் சிலவாகும் நேரத்தைப் போல் மனிதன் வீணாய்க் கழிக்கும் நேரம் வறே இல்லாது என்றே சொல்லுவோம். சில சமயம் பிறேிகள் பிழைப்பதற்காக மக்கள் புத்தி எவ்வளவு கெடுகிறது? மக்களுக்கு அயோக்கியத்தனமானவைகளைச் செய்ய எவ்வளவு தரையம் ஏற்பட்டு விடுகிறது? பொருள்கள் எவ்வளவு நாசமாகின்றன என்பவைகளை எல்லாம் சிந்தித்துப் பார்த்தால் பிரார்த்தனை என்பது ஒரு புரட்டான காரியம் என்றோ, பயனற்ற காரியம் என்றோ, அறிவீனமான காரியம் என்றோ விளங்காமல் போகாது.

(‘புகுத்தறிவு’ மலர் 1, இதழ் 9, 1935)

<http://www.keetru.com/rebel/periyar/77.php>